

Omul cultural

Georges Dumitresco - Daruitorul!

Radu Carneci

Printre romanii care s-au expatriat in timpul regimului comunist, dar care nu isi uita nici o clipa obarsia, bantuiti fiind de o nestinsa dragoste de tara, se afla, desigur, Georges Dumitresco. Medic la prima-i profesie (doctor in medicina generala si chirurgie - Bucuresti, 1947), pe care a practicat-o atat in Romania cat si in Elvetia romana, unde s-a exilat in 1969, Georges Dumitresco s-a afirmat cu stralucire si in creatia spirituala. Daca, in decursul vietii, medicul a primit mii de multumiri de la oamenii carora le-a alinat suferinta, artistul - creator de minuni in culoare si cuvânt - cei mult iubitori de frumos, i-au adus si ii aduc laude, ii adreseaza scrisori, omagiindu-l, ii consacra articole si studii intru totul apreciative. Pictorul, cunoscut si pretuit in Romania, dar, la fel, si in a doua-i patrie - Tara Cantoanelor - si de jur-impjur: Milano, Firenze, Roma, Napoli, Zürich, Lausanne, Paris (Grand Palais), Berna, Geneva (ONU), s.a. s-a bucurat si continua sa fie in atentia unor critici de arta de prima marime, intre care: Felix Toucher, Pierre Hügli, Giana Pagani Paoline, Ilse Voigt, Jacqueline Thevoz, Italo Carlo Sesti, Jacques Eduard Berger, Ph. Amiel, I. Louis Avril, Hillary Stewart, Nicole Lamoth. Notez: "... Opera lui Georges Dumitresco reprezinta implinirea fireasca a unei energii creatoare iesita din comun. Ea se vrea masura omului, a personalitatii acestuia, a radacinilor sale, a luptei permanente pentru progresul intelectual si moral al societatii...". (Felix Toucher). Excelent!...

Da, asa este, Georges Dumitresco a implinit aceste eterne percepte generoase, cu bucuria pomului care asteapta sa i se scuture fructele pentru cei insetati pe drumul lumii. Faptuitor de frumos si de adevar (idei ce implinesc binele platonician!), compatriotul nostru a daruit din averea-i artistica (mai ales din lucrarile-i de inspiratie istorica si religioasa) un mare numar de tablouri un lacasuri de cult (Manastirea Horaita - doua impresionante uleiuri -, iar Mitropoliei Moldovei - patruzeci de lucrari destinate Muzeului Golia! etc), precum si unor scoli si altor institutii de cultura. Pilduitoare fapte pentru romanii de pretutindeni! Fiul risipitor din Vechiul Testament ar avea de invatat!... Aceste cateva precizari vizand bogata activitate plastica a maestrului Georges Dumitresco le-am notat cu prilejul expozitiei pe care Cenaclul "Ion Tuculescu", al medicilor din Bucuresti, i-au organizat-o in luna iunie la Galeriile sediului UNESCO din Capitala, act cultural de aleasa tinuta artistica. Expozitia incantase cu zece zile mai devreme pe participantii la Festivalul International "Lucian Blaga" de la Alba Iulia si Sebes.

Indragostit de tara-i natala (unde a fost intemnitat si torturat!), tanjind dupa frumusetile si traditiile romanesti, Georges Dumitresco si-a exprimat dorul - durerea si speranta! - si prin puterea cuvântului "... departe de izvoare, inscris in traiectoria destinului" sau, cum insusi marturiseste. Da, scriitorul il impodobeste si il completeaza armonios pe pictor cu poeme de un patriotism ardent, izvorand din dramatica noastra istorie, de datinile atat de bogate si expresive, de credinta in puterea Divinitatii intru protejuria neamului nostru. Dupa mai multe culegeri de poezie, el a oferit prietenilor si cunoscatorilor din tara si dinafara, o antologie din intreaga-i creatie lirica: "Triptic" - Ed. Viata Medicala Romaneasca - 1998 - (in expresie bilingva franco-romana), excelent primita de presa si de iubitorii de frumos (acel frumos care cultiva dragostea de tara la modul ferm si grav), sperand intr-un viitor al dreptatii si libertatii poporului roman, fapt, iata, implinit. Simtire aleasa si vointa puternica, Georges Dumitresco, desi de multa vreme grav bolnav, ramane, si azi, un luptator (din afara fruntariilor), militand permanent pentru implinirea idealurilor nationale, precum in finalul poeziei "Inviere":

"... Facie prin bezna spre bolta senina/
 Si flamuri vestind catre-nalt biruinta./
 Inviere esti viata si nimb de lumina/
 Esti simbol de-avant si triumf de credinta"...
 Poate ca randurile de fata trebuiau scrise mult mai demult, dar, chiar si acum, ele exprima (in linii mari!) sincera-mi pretuire colegiala fata de acest creator deosebit care, in ciuda unui destin nefast, a reusit sa fie un invingator de elita.

tipareste acest articol